

Pridi k nam kraljestvo Ljubezni!

Ljubezen je Bog sam, kakor nas uči sv. Janez, in učlovečena Ljubezen je Kristus, večna Beseđa večne Ljubezni, ki je meso postala. In ta Ljubezen naj bi kraljevala nad nami, to hoče gorjenja prošnja.

Ali je še kaj Ljubezni med nami? Ni dvoma, da je še mnogo ljudi, ki imajo prvo zapoved krščanstva globoko vtisnjeno v um in srce in po njej urejajo tudi svoja dejanja.

Toda marsikaj, kar kaže na zunaj še videz Ljubezni, ni Ljubezen, ampak le v obleko Ljubezni odeta sebičnost. Kdor dela dobra dela, da bi ga ljudje hvaležili, je sebičen hinavec. Kdor dela dobra dela, da bi s svojim navideznim sočutjem do revežev pridobil leste za kake svoje politične ali druge namene, ki niso nesebična dobrotočnost napram bližnjemu v stiski iz Ljubezni do Boga, je volk v ovčjem oblačilu. Lahko bi našli še mnogo primerov, ki nam kažejo, da ni vse Ljubezen, kar se na zunaj Ljubezen zdi in kot taka poveljuje. Ljubezni zlasti tam ni iskati, kjer manjka celotna pravičnost.

Na svetu je še veliko krščanske, nesebične in tiho ter skrito udejstvujejoče in žrtvujejoče se Ljubezni do bližnjega. Toda zdi se, da je še več nepristne Ljubezni, kajti kjer ni prave Ljubezni do Boga, tudi Ljubezni do bližnjega ne more biti; in Ljubezni do Boga ne more biti veliko v družbi, kjer je toliko nevere in kjer se Bog izriiva iz duš, družin, socialnega in političnega življenja.

Danes smo prišli že mnogo dalje. Danes nastopa že prav odkrito in brez vsakega sramu vsepovsod sovraštvo samo kot nekaka socialna krepost modernega sveta.

Kjer koli nastopa v tej ali oni obliki zloglasna totalitarnost, ki jo sme zahtevati zase edino le Bog, ker je pač samo On Stvarnik in Gospodar vseh stvari, povsod se oznanja in uveljavlja brezčutnost, povsod vlada sovraštvo, povsod zaničevanje vsega, kar ni prokleti, na božji prestol postavljeni »jaz« — bodisi individualni ali socialni ali kolektivni ali narodni »jaz«.

Kdor bi hotel do zadnje stvarine analizirati n. pr. komunizem, ki se zdi na prvi pogled, da ima svoje korenine v užaljeni Ljubezni in pravičnosti, bi prišel pri analizi populnoma go tovo do prvine upornosti proti božjemu redu, ki vlada v vsem stvarstvu, in do zavisti kot glavni sili tega gibanja, ki tako zelo prija vsem pokvarjenim ljudem. Ti kličejo z Luciferjem: Ne bom služil!

Sovraštvo je pa razdiralna sila. Le poglejte v duše, v družine, države in narode, kjer vlada sovraštvo, in prepričali se boste, da sovraštvo razdira in pokončuje predvsem tiste, ki sovražijo, pa tudi tiste, ki so sovraženi, ako se v šoli Kristusovi ni naučili nadčloveške čednosti Ljubezni celo do sovražnikov.

Poglejte, kaj je napravilo sovraštvo tujcev in domačinov n. pr. iz našega malega naroda. Mislite na tiste, ki trepetajo na domačih tleh pred nenastnim sovraštvom in kruto masčevalnostjo, ali pogledajte na ljudi naše krvi, ki so raztepeni po vsem svetu — vsi ti naši bratje in sestre nam glasno govorijo: Ljubezen so zatajili, izdali, pohodili, ubili in pokopali.

Ali naj tudi naši bralci spadajo med tiste, ki so morda sami nesrečne žrtve sovraštva, pa v kljub temu še grejejo to kačo na svojem srcu?

Sovraštva ne bomo premagali s sovraštvom. Sovraštvo se premaga samo s križano Ljubeznijo, s krščansko Ljubeznijo, ki je največja, če ne edina graditeljska sila sveta, kakršnega si je zamislila učlovečena Ljubezen.

Kdo nas bo učil te Ljubezni?

Prikazalo se je znamenje na nebu! Marija, Brezmadežna, ki jo Bog sam v Fatimi in drugod ponuja kot zdravnico sedanje bolne človeške družbe, Ona nas bo učila Ljubezni. Marija, s sonce Ljubezni odeta Zena, Marija, brez madeža in sence greha, Marija, s staro kačo laži in sovraštva pod nogami, Marija, ponižna dekla Gospodova, Marija, ki kot brezmadežna Devica z najbolj čisto Ljubeznijo privija k svojim prsim učlovečeno Ljubezen. Marija, usmiljena Mati in priprošnjica od greha usuznjelih otrok, Marija, ki od sovraštva do smrti ranjena še pod križem svojega Sina in Odršenika sveta razliva na odrešenja potrebno človeštvo svojo neugasljivo Ljubezen. Ta Marija, božja in naša Mati, nas bo učila krščanske Ljubezni.

Zato se bomo v dnevih »Marijinenga romanja«, ki smo ga že zadnjič naznanili, Brezmadežni prav posebno priporočali, naj v naših srcih znova zaneti ugaslo ali poživi že ugašajočo Ljubezen do Boga in bližnjega. Naj se torej ta velika pobožnost vrši po vsej naši deželi v znamenju najvažnejše in najbolj nujne prošnje:

Pridi k nam kraljestvo Ljubezni po brezmadežnem Srcu Marijinem!

Nova enciklika

Sv. oče je 20. novembra izdal novo encikliko, ki se začneja z besedami: »Mediator Dei«. (Srednik med Bogom in ljudmi). Enciklika govori o katoliškem bogoslužju, to je o katoliški liturgiji in je nekako dopolnilno enciklika, ki jo je sedanjí papež izdal leta 1943. o Skrivnostnem telesu Kristusovem. Enciklika je precej obširna, govori pa o vprašanjih, ki so najbolj cerkvena: o pobožnosti in liturgiji, molitvi, češčenju Najsvetejšega zakramenta, sv. maši, sv. obhajilu, cerkvenem letu, češčenju svetnikov in Matere božje. Pričujejoča enciklika bo za poglobitev prave pobožnosti zelo važna. Toda čeprav sv. oče obravnava res samo najbolj duhovna vprašanja, niso mogli rdeči časopisi mimo nje, ne da bi se ob njo obegnili. Tako toži Osser. R., kako krivično o njej piše rimski »Avanti«, ko se norčuje iz njene »velike socialne važnosti«, kakor da bi Kristus nikoli ne bil rekel, da človek ne živi samo od kruha. To sicer vedo prav dobro tudi rdeči časopisi. Zato pa nudijo svojim pristašem poleg tenke skorjice koruznega kruha vedno tudi debelo porcijo vsakovrstnih izmislic in računov Cerkve in Boga.

Kako druží krščanska Ljubezen

Ni dolgo, odkar so pokopali na Dunaju avstrijskega duhovnika msgr.-ja Grabmanna. Ob grobu sta govorila sam kardinal Innitzer in belgijski poslanik na Dunaju, ljudstva pa je bilo brez števil. Pokojnika so se spominjali avstrijski, nemški in belgijski časopisi. Zaslужil pa si je msgr. Grabmann to občo

naklonjenost belgijskega in avstrijskega naroda s svojim delom med nemško okupacijo v Bruslju. Bil je kot vrhovni vojaški kaplan nemške armade v Belgiji. Kot tak je spremljal v smrt številne belgijske patriote, ki so jih nemške vojaške oblasti obsodile na smrt. V tej službi pa se je v tako veliki meri pokazalo njegovo blagočutno srce, da je belgijski zastopnik ob njegovem grobu izjavil, da bo ime msgr.-ja Grabmanna v žaru poveljanja nezdružljivo povezano s trpljenjem belgijskega ljudstva. Zato pa so za njim žalovali prav tako Belgijci kakor Avstrijci; zanj so imeli tudi v Belgiji sv. opravila za mrtve ob udeležbi predsednika belgijske zbornice in drugih odličnih političnih osebnosti. Res, krščanska Ljubezen je edina, ki more narode združiti.

Še en škof je umrl

Poročajo, da je umrl msgr. Teodor Jurij Romza, škof v Munkaču v Podkarpatski Rusiji. Imel je komaj 38 let. Za škofa je bil izvoljen pred tremi leti. Kako in zakaj je umrl, ni znano; ve se samo, da so ga kot vse škofo, boljšeševiki preganjali.

† Msgr. dr. Hieronim Mileta, dosedanjí škof v Šibeniku in začasni apostolski administrator zadrske nadškofije, je umrl v Šibeniku 23. novembra t. l. Dosegel je 76 let. Pokojni škof je bil frančiškan, doma iz Šibenika. Za škofa je bil imenovan leta 1922.

Hrvatski verski list

»Gore srca« je sedaj začel izhajati v Zagrebu. Najprej so ga tiskali v Trstu, nato na Reki, sedaj pa v Zagrebu. Dosegel je izhajal v Trstu in na Reki, ga je izdajalo »Društvo svečnikov sv. Pavla« za Istro. Sedaj pa ga je sprejela književna založba sv. Cirila in Metoda v Zagrebu. List bo še vedno izhajal vsakih 14 dni. Obljublja tudi, da bo ostal zvest dosedanjí smeri in še naprej sledil Kristusu in oznanjal njegovo največjo zapoved Ljubezni do bližnjega in do Boga. Svojemu sobratu na Hrvatskem, ki je trenutno edini verski list za vse Hrvate v Jugoslaviji, želimo, da bi iz središča hrvatske domovine mogel častno in uspešno zastopati Kristusa in njegov evangelij.

Mednarodno zborovanje Zveze kat. sindikatov

V Strassburgu so zborovali zastopniki krščanskih sindikatov. Ob začetku so objavili izjavo, v kateri obsojajo politiko zasedbenih velesil v okupiranih državah, ker pospešujejo ustanavljanje enotnih sindikatov. S tem pospešujejo, pravi izjava, nevarno politično moč; kajti izkazalo se je, da enotni sindikati so dejansko le komunistični sindikati. Nato pozivajo v izjavi vse krščanske delavce k združitvi za obrambo krščanske kulture zoper totalitarne ideologije.

Gandhijeva in komunistična modrost

Indijski voditelj Gandhi je zelo moderen. Imel pa je tudi mater, ki je bila modra, čeprav nepismena. Od nje se je naučil Mahatma zlasti veliko resnice, da ima vsaka pravica svoj izvor v dobro opravljeni dolžnosti. Gandhi še dodaje: »Vsaka drugačna pravica pa ni nič drugega kot uzurpacija, za katero se ne izplača boriti«.

Komunistična praksa pa kaže, da si partiji lastijo vse pravice brez dolžnosti, dočim svojim nasprotnikom in podrejenim nalagajo vse dolžnosti brez pravic.

NOBLOVA NAGRADA

Za leto 1947 je dobila Noblovo nagrado za najboljše leposlovno delo mlada katoliška norveška pisateljica Marija Brekker za svojo knjigo: »Mati Marija«, v kateri opisuje sv. Družino pri vsakdanjem življenju. Tako je mlada pisateljica stopila ob stran Jörgensena in Sigrid Undset, ki med severnimi protestantskimi narodi častno zastopata katoliško misel.

Vsi sinovi božji in Marijini, po brezmadežnem Srcu nebeške Matere nazaj k Bogu!

Ta poziv naj nese naše glasilo od kraja do kraja zemlje, kjer bivajo naši bratje in sestre. Nese naj ga pa tudi vsak naš bratec zlasti v Gorici od hiše do hiše, od osebe do osebe, otrokom in odraslim, prijateljem in nasprotnikom, veljavnim in preprostim ljudem z veliko Ljubeznijo, ki vse pozablja in odpušča zaradi Boga in našega zveličanja — te dni, ko se pripravljamo, da sprejmemo v našo sredo nebeško Mater. Njo bo predstavljala našemu čutnemu bitju kip fatimske Matere božje, ki bo romal po vsej škofiji in klical: Po Mariji nazaj k Jezusu!

Spored pobožnosti za naše vernike:

V nedeljo 14. decembra ob štirih popoldne bo prevzvišeni g. nadškof slovesno blagoslovil kip Matere božje. Po kratkem govoru se bo razvila procesija s prižganimi svečami k Svetemu Duhu na goriški grad. Procesije naj se udeleži tudi čim več slovenskih vernikov. Pri tej pobožnosti povejmo Mariji, da želimo z italijanskimi verniki vedno živeti v pravičnosti, medsebojnem spoštovanju, Ljubezni in miru, kakor se spodobi za otroke iste nebeške Matere.

Od ponedeljka 15. decembra do srede 24. decembra bo pri prelepi zorniški sveti maši vsak dan ob šesti uri kratek govor. Marija zahteva od nas, kakor vemo iz zgodovinsko popolnoma zanesljivih prikazovanj v Fatimi, pokoro za spreobrnjenje grešnikov. Napravimo te dni vsi z veseljem vsaj to pokoro, da bomo prihajali vedno k tej zgodnji pobožnosti. Ker je pa tudi med nami toliko zaslih in z velikimi pregrehami omadeževanih ljudi, napravimo poleg te pokore zanje in zase še katero drugo sporskorno delo. Ne bojmo se žrtev: gre za naše in naših dragih zveličanje in za to, da potolažimo božjo jezo ter si izprosimo pomoči za težke čase in končno zarjo boljših dni. Vsi verniki te dni v stolnico in čim več spovednikov vsak dan v spovednice!

V sredo 17. decembra zvečer od 9. ure do 12.30 skupno bedenje in češčenje vseh slovenskih vernikov ob nogah Marijinih. Pri tem svetem bedanju bomo na kratko premišljevali vseh petnajst skrivnosti svetega rožnega venca v luči današnjih dni. Od govora do govora bomo molili dotične desetke rožnega venca ter peli Marijine pesmi in litanije. To bodo gotovo za nas vse tako sladke ure, da jih ne bomo nikdar pozabili, kajti pogovarjali se bomo prav živo z najslajšo vseh devic in mater.

Ves čas bodo na razpolago spovedniki, tako da bodo vsi tisti, ki ne bodo že prej opravili sv. spovedi, tisto noč lahko prišli na vrsto.

Od 11h do 12h naj pride čim več mož in fantov, ker bodo govorili to uro zanje posebno važni.

Ob pol čez polnoči bo sv. maša s skupnim svetim obhajilom. Toraj polnočnica na čast brezmadežni Devici Mariji s pravnim sv. obhajilom.

Naslednji dan 18. decembra ob osmih bo posebna sv. maša za vse učence in dijake naših ljudskih in srednjih šol. Prejšnje popoldne bo zanje prilika za sveto spoved, in sicer ob treh pri Sv. Ignaciju za ljudske šole, v stolnici pa za srednje šole.

Na božični bedenji dan (vigilijo) 24. decembra popoldne ob štirih bodo v stolnici slovesne večernice, nato pa bomo v procesiji spremljali kip do meje župnije svetega Roka in s tem se bo zaključila pobožnost za stolno župnijo.

Ker po drugih župnijah najbrž ne bo posebnih pobožnosti za Slovence, skrbite, da se vsi naši ljudje polnoštevilno udeležijo te moderne pobožnosti v stolnici, kjer boste v vsakem pogledu najboljše postreženi, ker bodo vsi naši duhovniki vernikom na razpolago.

Vedno znova molimo in kličimo te dni k Bogu:

Pridi k nam kraljestvo Ljubezni po brezmadežnem Srcu Marijinem!

Z ljubim Detetom nas blagoslovi Devica Marija!

Molitev k brezmadežnemu Srcu Marijinemu za pobožnost »Romanja Matere božje«

Presveta Devica, Mati Jezusova in naša Mati, obrni svoje milostljive oči v to ljudstvo, ki se po tolikih preizkušnjah vrača k Tebi polno zaupanja in te použito prosi usmiljenja.

Grešniki smo. Kot izprijeni otroci svojega Boga in najljubeznivejšega Očeta smo nešteto krat razžalili Njegovo neskončno dobroto.

Premnogi izmed nas so se dali zapeljati od protikrščanske propagande in zgledov popačenega sveta ter so opustili najosnovnejše dolžnosti napram našemu Stvarniku in Gospodu.

Splošna žalostna svetovna vojna, ki so jo zanetili nekateri ljudje brez Boga in brez srca, nam je zapustila težko dediščino sovraštva, masčevalnosti, krvavega nasilja, socialnih razprtij, mržnje do truda in žrtev, hlepenja po bogastvu in uživanju.

Naši otroci, ki so rasli v pomanjkanju in vednem strahu pred nevarnostmi, brez nadzorstva in vodstva, te pred razcvetom ovenele cvetice nimajo moči, da bi se ustavljale zapeljavanju sveta.

Koliko družin joka ob spominu na svoje drage, umrle ali izginule v divjem vrtincu grozne vojne, ki je poplavlila vso zemljo s krvjo! Koliko drugih čaka še vedno skoro brez upanja, da bi moge spet objeti svoje, ki so bili nekega dne ugrabljeni in odvedeni neznanokam.

V bolnišnicah, ječah in tudi pod domačim krovom zdičujejo premnogi naši bratje izčrpani od bolezní, mučeni od bolečin in stiskani od revščine, ki jim iz dneva v dan vedno bolj greni življenje.

Koliko žalosti in skrbi tare Tvoje otroke, o sveta Devica! Vendar zaupamo in smo uverjeni, da nas bo potolažilo Tvoje brezmadežno Srce, ki je do trpečih vedno tako usmiljeno.

Ti si in ostaneš slednji čas Pribežališče grešnikov, Zavetnica ubogih, Tolažnica žalostnih in radodarna Delivka nebeških darov.

K Tebi se zatekamo v teh svetih dneh, ko v svoji dobrotljivosti obiskuješ mesta in vasi ter vsepovsod trosiš milosti in blagoslov.

Sprejmi, o Mati, naše prošnje in želte in dai, da se po Tvoji priprošnji mi vsi za vedno vrnemo k Jezusu in da ga bomo po stanovitem življenju v Njegovi milosti s Teboj uživali v blažení večnosti. Amen.

(Kdor bo molil to molitev v dnevih »Romanja Matere božje«, bo prejel 200 dni odpustka).

V Gorici dne 8. decembra 1947.

† KAREL, nadškof

OKNO V SVET

PALESTINA

Odkar so pri ZN sprejeli predlog mednarodne komisije za razdelitev Palestine v dve državi, eno za Arabce in drugo za Jude, dočim bi moral Jeruzalem postati svobodno mesto, so se začeli tam silno resni nemiri. Arabci so namreč sklenili, da bodo razdelitev na vsak način preprečili. Sedaj so začeli po raznih mestih stavkati in Jude pobijati, jim zažigati hiše in trgovine. Gasilci pri tem mirno gledajo, ker ne marajo izpostavljati svojih življenj in gverilji, ki se bje med gorečimi hišami. Da bo položaj še resnejši, so palestinske sosedne države zagrozele, da bodo vkorale s svojimi četami v Sv. deželo, ko se bodo iz nje umaknili angleški vojaki. Jude pri tem ne spijo in so tudi sami organizirali svoje napadalne čete, ki vračajo Arabcem milo za drago.

TRUMAN IZJAVLJA, DA ZAVISI DOBROBIT VSEGA SVETA OD SOLIDARNOSTI ZAHODNE POLOBLE. Predsednik Truman je 26. 11. izjavil, da zavisi dobrobit vsega sveta od solidarnosti zahodne poloble.

»Če bomo mogli ohraniti sedanje priateljске odnose s vsemi republikami zahodne poloble, sem mnenja, da ne bomo srečali mnogih težav na poti ureditve problemov vzhodne poloble, za katere smo končno tudi mi odgovorni v veliki meri. (Prav gotovo. Brez pomoči zapadnih zaveznikov bi položaj toliko milijonov na Vzhodu ne bil tako obupen).

Predsednik je podal to izjavo, ko je sprejel zlato medaljo in pergament, katerega mu je izročilo panameriško združenje Združenih držav v priznanje njegovega prispevka k mednarodnemu prijateljstvu.

MEDVOJNA AMERIŠKA POMOČ SOVJETSKI ZVEZI. Dunajski list »Wiener Kurier« je pred kratkim Sovjetom osvežil spomin o tem, koliko so dobili med vojno in po vojni od Združenih držav. List je navedel vse od jeeptov do gumbov za vojaške uniforme, pa od traktorjev do perutnine. »Wiener Kurier« odgovarja v svojem članku Sovjetom, ki silijo Avstrijo, naj zavrne ameriško pomoč ter izvede obnovo z lastnimi sredstvi. Omenjeni uvodnik pomeni višek v debati med Američani in Sovjeti, katero je povzročil sovjetski general Kurasov, ko je v govoru ob obletnici oktobrske revolucije rekel, da je »Sovjetska zveza dosegla svoj uspeh brez zunanje pomoči.« »Wiener Kurier« piše, da je težko verjeti, da bi imeli Sovjeti tako kratek spomin in bi pozabili, da so zavrnili nacistični napad z zunanjo pomočjo.

Sovjeti so prejeli od Amerike med drugim 15.417.000 parov čevljev, 375.000 avtomobilov, 14.834 letal, 131.633 brzo-strelk, 1981 lokomotiv, 11.155 tovornih vagonov, 160 milijonov metrov blaga za uniforme ter samih gumbov za 1.647.000 dolarjev.

»NEWS CHRONICLE« O NEMČIJ. V zvezi z nemškim vprašanjem pripominja »News Chronicle«, da je Molotov na konferenci zunanjih ministrov govoril o Marshallovem načrtu z zdaj že običajnimi izrazi, kakor »oboroženo gospodovanje, zaslužnje in izkoriščanje.« »Čutimo za svojo dolžnost, da Sovjete še enkrat opozorimo, da je Molotovljev opis v popolnem nasprotju s tem, kar Marshallov načrt namerava.

Namen obnovitvenega načrta je ravno preprečiti, da bi Evropa nadvaladala, zaslužila in izkoriščala kaka zunanja država. Čim bolj se bo Evropa lahko postavila na lastne noge, tem bolj se bo lahko upirala zunanjemu svetu.«

ZAKON ZA POVRNITEV LASTNIN, KI SO BILE ILEGALNO ZAPLENJENE V NACISTIČNI DOBI, IZDAN V AMERIŠKEM PODROČJU NEMČIJE. Ameriška vojaška vlada v Nemčiji je izdala nov zakon, na podlagi katerega bodo morale biti povrnjene čim prej vse lastnine, ki so bile s prisilnimi ukrepi ilegalno odvzete legitimnim lastnikom zaradi razlikovanj rase, veroizpovedi, narodnosti, ideoloških prepričanj in opozicije nacionalsocializmu v dobi med 30. januarjem 1933 in 8. majem 1945.

Kdaj pride ura, da bo povrnjena legitimnim lastnikom tudi tista lastnina, ki so jo komunisti iz takih razlogov zaplenili? Kdaj bo n. pr. vrnjena Cerkvi ukradena lastnina?

TIRANIJA RDEČEGA SISTEMA. Iz Nemčije prihajajo poročila, da je neki zastopnik vojaške vlade prvič napadel komunizem z opozorilom, da Nemčija ne more biti »na pol suženjska in na pol svobodna.«

Preko radijskega omrežja na ameriškem področju, ki se lahko sliši tudi na večini sovjetskega področja, je »spiker Nemcem povedal, da je komunizem za koncentracijska taborišča, za politično preganjanje, za prisilno delo, za nesvobodne volitve, za tajno policijo ter za uničenje in sistematično odrekanje osnovnih pravic svobodnim ljudem. To predavatelj je bilo prvo iz vsakotredenskih predavanj ciklusa z naslovom »Svoboda proti totalitarizmu«. Govornik je med drugim rekel: »V družbi, v kateri so ustanovljena koncentracijska taborišča, v kateri brez obtožbe ali procesa internirajo politične disidente in v katerem je pravica do dela izpuščena v prisilno delo, bo vedno živela bojazen.«

V AMERIŠKEM ZUNANJEPOLITIČNEM ODBORU RAPREZENTANČNE ZBORNICE je govorila Franciška Bolton, ki se je zavzela za takojšnjo akcijo za pomoč Franciji, Italiji in Avstriji. Rekla je, da je tem narodom treba pomagati, da bodo mogli držati »hladno vojno«, ki so jo pričeli proti njim komunisti. Rekla je: »Hladna vojna ni borba med velikim ruskim narodom ter svobodoljubnim ljudstvom Združenih držav in sveta. To je vse bolj hladna, brezobzirna borba za popolno nadoblast nad vsem svetom. To borbo vodi majhna skupina, ki naredi državo za svojega boga ter se povezuje s strašnimi silami razdejanja.«

»MISSOURI POST DISPATCH« O CARINSKI ZVEZI BENELUX. Ameriški list »Missouri Post Dispatch« je pred dnevi objavil uvodnik o carinski zvezi Benelux z naslovom: »Svetli žarek v temnem svetu.« Članek pravi med drugim: Edina zdrava novica, ki je po koncu vojne prišla iz Evrope, je sporočilo, da so Nizozemska, Belgija in Luksemburg odpravile medsebojne tarife za odpravo potnih listov ter carin. Te države bodo, v kolikor mejijo druga na drugo, odpravile carine ter carinske uradnike. Omenjene države, ki gledajo daleč naprej v bodočnost, izdelujejo tudi skupno načrte za enotno carinsko politiko vseh treh držav ter bodo proti ostalim državam nastopale kot enota. To je praktičen za-

četek evropske carinske zveze, carinska zveza pa je osnova za vsako rešitev političnih problemov Evrope. Vlade Belgije, je, Nizozemske in Luksemburške so pokazale, da za mednarodno trgovino in politiko niso potrebne kake zapletene rešitve in načrti. Dokazale so, da je mogoče velike probleme rešiti na zelo preprostem način. Kar so storile te države, je vredno pohvale vsega sveta. Evropa pa naj jih čim prej posnema.

»SOMRAK NAD ČESKOSLOVAŠKO«. — Washingtonski dnevnik »Washington Star« je objavil uvodnik z naslovom »Somrak nad Čekoslovaško«. V tem zanimivem članku čitamo med drugim: »Sedanja parlamentarna kriza v Pragi je nadaljnji velik korak k izgubi osnovnih svoboščin na Čekoslovaškem, odkar pada nad to državo vedno večja senca Kremlja. Vse to očitno kaže, da je Moskva ukazala naglo izločitev vsake organizirane opozicije iz vseh državah onstran »železne zaves«. Na Čekoslovaškem imajo komunisti že oblast nad armado, policijo ter drugimi važnimi ministrstvi.« Doslej je bila Čekoslovaška neke vrste država, na katero je komunistična propaganda stalno kazala kot na primer, kako lahko država, ki je v priateljjskih odnosih z Moskvjo, vodi svojo zadevo na svoj način in v skladu s svojim prepričanjem. Poslej bo morala pasti tudi taka maska.

ČETRTLETNO POROČILO O PODOBORAH GRČIJI IN TURČIJI, KI GA

DOMAČE NOVICE

Beguncem v Beneški Sloveniji

Na četrto adventno nedeljo 21. decembra pride v Barnas k svetišču Zastolne Matere božje goriški nadškof msgr. dr. Karel Margotti z namenom, da prinese svoj blagoslov in nekaj tolažbe vernikom goriške nadškofije, ki se nahajajo okrog Čedadu in po Beneški Sloveniji sploh kot begunci.

Domači gospod župnik je povabil več slovenskih duhovnikov, da bodo vsi begunci duhovno postrženi.

V jutranjih urah bo več sv. maš in prilika za adventno sv. spoved in sv. obhajilo.

Ob 10.30 bo prevzvišeni gospod nadškof goriški maševal in govoril svojim vernikom v slovenskem jeziku.

Popoldne bodo litanije in blagoslov. Hrano naj vzamejo udeleženci s seboj. Užili jo bodo lahko skupno v veliki dvorani pri »Črnem orlu«.

Vsi begunci ste prav pristrčno vabljeni.

Verska svoboda v novih pokrajinah FLRJ

Kam je šla svoboda izvrševanja obredov, ki jo zagotavlja ustava FRLJ? G. župniku Kjudru so prepovedali izvrševanje vseh dušnopastirskih opravil in ga dejansko konfinirali v župnišču. Tam sme baje pri zaprtih vratih maševati. Ali sme biti navzoča tudi kuharica, ne vemo. Vsekakor bi nam »Primorski dnevnik« utegnil to povedati in nam razložiti, kaj pomeni v FRLJ »svoboda izvrševanja verskih obredov«. Če nam to razloži, mu bomo zelo hvaležni. Enaka usoda je zadela tudi drežniškega g. župnika Češornjo. Tudi njemu niso dali »obrtnice«, to je dovoljenja, da sme izvrševati svojo dušnopastirsko službo v domači fari. Kakor nam je iz zgodovine znano, so take zapreke delali duhovni-

JE TRUMAN IZROČIL KONGRESU, PRAVI MED DRUGIM: »Čeprav je svetlo upornih gverilcev, ki ogrožajo narodno varnost Grčije, zelo skromno, jih fanatično vodijo komunisti, kateri so rekrutirali prekanjene kriminalce ter prisilili z grožnjami in ustrahovanji grške državljane, da vstopijo v njihove vrste.« Poročilo pripominja, da v Grčiji ni borečih se ameriških sil ter da je vojaško osebje Združenih držav štelu na koncu septembra 78 oseb.

V zadnjem času so se pa razmere posostrele in ameriške sile bodo sodelovale z grškimi proti komunistom, ki se nikjer ne dajo ukrotiti z miroljubnimi besedami in sladkorčki.

Svet le polagoma spoznava zle duhove, ki jih je priklical in podpiral.

ZDRUŽENE DRŽAVE SO SE VZDRŽALE GLASOVANJA PROTI FRANČU. Ker Združene države dvomijo o verljivosti vsake zahteve glavne skupščine Združenih narod za akcijo Varnostnega sveta proti sedanji španski vladi, so se sedaj vzdržale glasovanja, ko je politični in varnostni odbor potrdil resolucijo proti Francu, za katero so bile pred letom dni tudi Združene države.

Duhovna obnova za dekleta

V petek 12. t. m. ob 7. uri zvečer in v soboto 13. t. m. ob 6.30 zjutraj v zavodu Notre Dame adventna duhovna obnova za dekleta. Prilika za sv. spoved.

kom samo taki, ki jih mi v reakcionar-nem izrazoslovju imenujemo »preganjske režime«. Med nje spadajo: Neron, Julijan Odpadnik, angleška kraljica Elizabeta itd. Čez nekaj let bodo prištevali med nje še dolgo verigo rdečih diktatur.

OPČINE — »Pastirčka« preganjajo

V zadnjih tednih se je komunistični bes zagnal proti nedolžnemu otroškemu listu »Pastirčka«. »Primorski dnevnik« se je že dvakrat klepetavo razpisal ob uvodni besedi za 1. številko letošnje Pastirčka. Najbolj je bilo otrokom do bro hoteče pisemce napaden na masovnem sestanku AFŽ na Opčinah.

Po sestanku je P. D. objavil protestno pismo v imenu openskih mater. V pismu je poleg šolske oblasti zelo napaden krajevni kaplan Marijan Živec.

Ker pa openske žene še daleč niso vse v komunističnemu kamionu, zato so nam zavedne openske matere poslale protestno pismo, s katerim hočejo svetu povedati, da komunisti nikakor ni zas-trupil vsega openskega ženstva.

IZJAVA:

»Podpisane matere openskih otrok, ne torej rdeče tetke, none in hvjše »signorine«, odločno protestiramo proti komunističnemu P. D., ki blati čast našega kraja, našega stanu in naše duhovščine.

Doslej se je na openski šoli zgodila prenekatera komunistična akcija v škodo naših otrok. Molčale smo, ko so nas blatili po časopisu ob priliki letošnje sv. birme, molčale, ko so v nekaterih razredih morali brati in siriti rdečega Cicibana, ki po vzorcu fašizma in nacizma vceplja otrokom veselje do strojnice, molčale, ko so naši otroci iz šole prinesli še popolnoma komunistični politični list »Glas mladih«. Molčale, ko so pred kratkim otroci zbežano povpraševali: »Mamica, ali se je res človek razvil iz opice? Danes smo v šoli to slišali.«

Sedaj pa, ko je mera polna, ne smemo več molčati. Zahtevamo, da je šola v pravem pomenu besede nepolitična, da je vzgoja narodna in krščanska in da so

vsa sredstva, ki te cilje zasledujejo, do-bra. V svojem napadu na »Pastirčka« in naše pastirje poudarjajo AFŽ, da nimajo pravico do vzgoje duhovniki; me pa izjavljamo, da svojo mladino prav njim najrajši zaupamo. Obenem svetujemo tržaški predavateljici in openskim članicam AFŽ, naj drugič bolj previdno in premišljeno preberejo celotno besedilo. Če bi ob zadnjem primeru to storile, nikakor bi ne prišlo do tega napada, ki je le narodu v škodo in otrokom v pohujšanje.

Sledijo podpisi, ki jih pa ne objavljamo, ker poštene ljudje še niso dovolj zaščiteni pred rdečimi nasilneži.

Film »Bernardette«

Film o sv. Bernardki iz Lurda je prišel tudi v goriško mesto. Kažejo ga v kinu na Travniku. Kakor drugod je tudi v Gorici največje navdušenje za ta film. Upamo, da ne bodo imeli dobička od njega samo gospodarji kino-dvorane, temveč tudi duše.

Kdo zna najbolj jokati?

Lunedj je napisal I. XII. članek o »borbi slovenskih agitatorjev za Gorico«. Članek pravi na račun Slovencev vseh barv (torej tudi na naš račun), da znajo najbolj jokati.

Če bodo narodi, kakor pravi članek, na ameriško pobudo tekmovali, kdo zna bolj jokati, bodo Slovenci gotovo propadli, ker so v prenašanju krivic in drugih bridkosti bolj utrjeni kot marsikak drug narod.

Ko slovenski državljani v Italiji zahtevajo pravice, ki jim gredo, s tem še ne delajo, kakor da bi bil »njih edini posel na svetu ta, da se pritožujejo in protestirajo«. In če preganjani Slovenci, ki so bili do 15. IX. 1947 italijanski državljani z vsemi dolžnostmi (ne tudi z vsemi pravicami), pričakujejo nekaj krščanskega razumevanja svojega položaja in sočutja v svojem starodavnem središču, tudi to še ni nikak dokaz za kako izredno nagajenje k tožbam in solzavosti. Ali ne moledujejo celo veliki narodi za pomoč pri stricu iz Amerike, »ker so pač izgubili vojno, a ne pamet«, ki se jim je k sreči deloma vrnila? Ali so slovenski begunci najbolj nadležni raznim dobrodelnim ustanovam? Ali ne znajo drugi mnogo bolj jokati in tarnati?

Rekord v joku, joku, joku in protestiranju dobijo pa tisti, ki ne najdejo pokoja že zato, ker tudi drugi zahtevajo zase nekaj pravice in ljubezni. Največji med mojstri jokanja so Lunedi in njegovi sovrstniki, ki se bojijo, da bodo nesrečni begunci poitalijančili Gorico. Njihove solze so debele krokodilove solze, ki ne morejo prikriti nerazumljivega sovraštva do Slovencev. — Vse pohvale vredni bi bili tisti, ki bi najbolj jokali nad takim sovraštvom krščenih ljudi, ki vedno znova hinavsko izjavljajo, da »se borijo iskreno za najbolj pristrčno sporazumljenje z vsemi in za resnično bratsko sožitje s sodeležniki drugega rodu.«

DAROV ZA »SLOV. SIROTIŠČE«. P. t. g.čna Ida Pečenko 500; Justina Milost 200; N. N. iz Štandreža 400; Pečten Jožef v Gorici 100; g.čna Dora Trnovce 200; najdeni denar 500 lir. (Kdor bi bil ta denar izgubil, ga dobi v sirotišču). — Vsem srčna hvala!

ZA UBOGE OTROKE

Marijina g.čna daruje g.č. I. Pečenko L. 500 namesto cvetja na grob gospe Marije Bajt.

Odgovorni urednik
Dr. BONAVENTURA MAHNIC
Katoliška tiskarna — Gorica

URH in ŽEF

Urhovo potovanje proti Rimu je bilo zelo zanimivo. Ure so mu potekale tako naglo, kakor da bi sedel v kinu pri kakem zelo kratkočasnem filmu.

Do Vidma se je vozil z nekimi ljudmi, med katerimi so bili tudi nekateri Istrani, ki so se jezili nad titovci, češ da le oni prirejajo in plačujejo stavke, kakršna je bila tudi v Vidmu prejšnje dni in pri kateri je nekaj otročajevo vzklikalo tudi maršalu Titu. »Poskušali naj bi, kako dobro je, če jim ti ljudje sedejo za vrat!« je razlagal neki Istran. Furlan pa se je jezil, da »slavokomunisti« hujskajo še Benečane, da bi jih pod pretvezo nekih narodnih pravic odtrgali od Italije in priključili Jugoslaviji, za katero pa da ljudstvo noče, ker je med osvobodilno borbo spoznalo, kakšni so ljudje, ki tam režejo pravico.

Urh je dolgo poslušal, nazadnje pa je še on povzel besedo: »Vaši razgovori so zanimivi. Marsikaj ste povedali tako prav, da vam moram samo pritrditi. Rad

bi pa od vas nekaj pojasnil. Kaj pravite vi, g. Giusto iz Pulja, ali zahtevajo v Jugoslaviji samo italijanski komunisti, da se spoštujejo narodne pravice italijanskih državljanov, ali tudi Italijani, ki niso komunisti?« Giusto: »Ta je lepa, vsi morajo zahtevati, da se spoštujejo narodne pravice; nekomunisti so v tem pogledu še bolj odločni in doslej moramo priznati, da Tito italijanskega jezika ne preganja. V Ljubljani in po drugih mestih se sliši čedalje več italijanski govoriti kot kdaj koli.« Ali se v Jugoslaviji radi tega bojijo, da postane Ljubljana italijanska?« Giusto: »Čemu bi se bali, saj imajo oni vso oblast v rokah in spoštovanje do materinega jezika svojih državljanov je le njihova sveta dolžnost.« Urh: »Povejte mi še to: Koliko vrst pravice je na tem svetu?« »Lepo vprašanje, pravica je vendar samo ena.« Ali je ta ena in edina pravica samo za Italijane, ali tudi za druge ljudi, n. pr. tudi za Beneške Slovence?« »Samo ena, samo ena!« — »Te ene pravice se držite in tako ne bo treba, da bi se Tito in vsi Slovani zanimali za Slovence v Italiji in kaj lahko vam bo

pokazati vrata tistim, ki pod pretvezo dela za narodne pravice zapeljujejo v komunizem Benečane, vaše najbolj zveste državljane.«

V Vidmu je vstopilo v Urhov kupe nekaj furlanskih delavcev. Nekateri so imeli v gumbnici srp in kladivo. Najprej so grdo preklinjali, nato se norčevali iz nekega duhovnika, ki je prišel mimo kupeja; »Te požeruhe, ki se masstijo brez dela, bo treba vse poklati, potem bo pravica na svetu. Samo oni so krivi, da ni že zdavnaj zmagal komunizem; oni vzdržujejo kapitaliste in imperialistične izkoriščevalce narodov!« — Urh: »Počasi, tovariši, jaz sem delavec kot vi, prav za prav kmet, ki so mi vaši rojaki in njih zavezniki požgali hišo in ki so me vaši rdeči tovariši z grdimi grožnjami prisilili, da sem moral zapustiti še pogorišče in bežati po svetu. — Počasi, počasi, tovariši! Vi hvalite in grajate reči, ki jih ne poznate.«

Razvil se je pogovor. Med Urhovim pripovedovanjem so vzeli tovariši iz potnih torbic in zavirkov iz komunistič-

nih časopisov vino, klobase, sir, mortadelo in Bog vedi, kaj še vse, česar si Urh ne bi mogel privoščiti. Jedli in pili so, da je bilo veselje. Urh je le naprej požiral slino, ki je nadaljeval: »Vam gotovo ne gre tako dobro, kakor si želite, toda vaši tovariši pod komunistično diktaturo bi se imeli za najbolj srečne ljudi na svetu, ako bi si mogli privoščiti toliko dobrih reči kot vi. — Od vaših voditeljev smete pač pričakovati veliko zapeljivih besed (jezik je rdeč), ki so v teh časopisih (je pokazal na »Unità«); dobrote, ki jih jemljete iz njih za želodec, pa prihajajo od tistih, ki jih zunanji svet ima za poštenjake in jih vi iz nevednosti zaničujete. — Če bi jaz bil komunist, bi se moral zdaj jeziti na vas in na ves svet. Grizti bi me morala strahovita zavist, da imate vi toliko dobrot, dočim imam jaz v žepu samo kos kruha in nekaj nagnitih jabolk. Po vaših metodah bi moral preklinjati in delati načrte, kako bi vam ukradel vsaj eno klobaso in kos belega kruha. Tako pa nimam nobene nevoščljivosti, ampak vam od srca privoščim vse, kar s tolikim tekom uživate, pa še

skozi okno mečete. Voščim vam iz srca, da bi imeli vedno toliko dobrot in da bi vam nikoli ne bilo treba bosim, nagim in lačnim hoditi na kako udarniško ali prisilno delo pod komando rdeče policije. Mene socialne krivice zelo bolijo, a kako vesel sem, da mi danes vsaj radi vas ni treba biti v skrbih. — Ta dobrohotnost napram vam mi dela to vožnjo prijetno in vaše obilne preskrbenosti se naravnost veselim; saj tako sem od vas prejel že en kozareček vina in vsi se vozimo veselo. Ali bi bilo zame boljše, ako bi se vozil z vašimi tovariši v Beograd in bi vsi skupaj uživali za-lostno tolažbo, da smo vsi enako revni, lačni in žejni kot psi?«

Vsi kompagni so vzljubili sopotnika in v hipu je imel na kolenih obrabljen »Avanti« in v njem toliko reakcionar-nih dobrot, da je imel dovolj moči za vse nadaljnje debate do Rima.

V Benetkah se je s solzami poslavljajal od rdečih sopotnikov. Ko so bili izstopili, si je mislil: »Ti ubogi fantje, kako so dobrega srca! Da ni nikogar, ki bi te dragocene bisere dvignil iz blata!...«